

Řekl, že nám ještě nepovídal o Yggdrasilu, jak nám slíbil, když jsme byli u toho jezera, ono se jmenuje Mjøsa, ale já si to špatně pamatuju, tak říkám Lochnesí jezero, podle toho kempu, co se jmenoval Nes, a Lochnesky. Museli jsme najít jasan, norský ask, a my od té doby říkáme s Petříkem, když je něco jasný místo jasan, ask, jenže tady v Norsku to takhle neříkají, proto nám nikdo nerozumí a my tak máme další tajný norský slovo. A český slova jsou tu tajný všechny, protože česky se v Norsku nemluví, a to je potom opravdová legrace. Jenže mámě se to moc nelíbí, zlobí se na nás a říká, že je to neslušný, smát se, když nám někdo nerozumí, že nám se taky nikdo nesměje, když nemluvíme správně norský. A to je pravda, neumíme ještě úplně všechno a úplně dobře. Máma má asi pravdu, ale my si stejně pořád špitáme česko-anglicko-norský a vždycky je u toho legrace, tak se nám toho nechce nechávat. Pak jsme konečně našli jasan. Šlo se k němu do příšernýho kopce, ještěže máme trikový hole, ty se používají na chození po kopcích a trikový jsou proto, že jsou jako kouzelnický, dají se úplně vytáhnout nebo úplně schovat, že to ani už žádný hole nejsou, a pomáhají chodit. Máme celkem čtyři, pro každýho jednu, ale táta má teď dvě, protože Petřík už nemůže a táta ho nese na zádech. Jasan, který jsme našli, je asi největší na světě. Nikdy jsem větší strom neviděla a táta říká, že tenhle jasan se jmenuje Yggdrasil a že je to světový strom. Má tři kořeny, který rostou na různý místa, jeden ke třem sudičkám nornám, druhý k Mímimu, nejchytřejší bytosti na světě, a třetí končí v podsvětí Hel, teda v pekle. Kolem Yggdrasilu se to tu všude jmenuje Mitgard, země lidí, ale na mapě to nemůžu najít a MIJA to místo taky nezná. Za Mitgardem leží moře a to odděluje zemi lidí od říše obrů, kde se tomu říká Útgard nebo Jötunheim, to na mapě být ani nemůže, to bysme museli mít obří mapy. Koruna stromu podpírá nebe, kde je Ásgard, sídlo bohů. Nejvíc se mi líbilo, když táta vyprávěl o veverce Ratatosk, která běhá po kmeni stromu nahoru a dolů a nosí bohům zprávy o tom, co se dole na světě děje. Všichni ostatní musí do Ásgardu po mostě, který je celý z duhy. Strašný ale je, že zdola ohryzává kořeny zlý had a shora okusuje listí jelen, takže norny a Mími musí ze svých studánek strom zalívat, aby neuschl. Hrozně bych chtěla vidět něco z toho, o čem táta vypráví, ale nevidím až nahoru do koruny na jelena, ani veverka nevidím a na kopání ke kořenům není čas, protože svačinu jsme